

Modlitwa wiernych

Wszchemogący, wieczny Boże, Stwórcu świata i człowieka. Stajemy dziś przed Tobą – chrześcijanie i muzułmanie – potomkowie Abrahama, Izaaka, Jakuba, jako bracia i siostry w radości i smutku.

1. Boże Ojcze, dawco wszelkiego życia, obdarzaj chrześcijan i muzułmanów zdolnością wzajemnego miłowania, przezwytyczania podziałów i wrogości, wspierania się w radości i smutku. Ciebie prosimy...
2. Jezusie Chrystusie, Synu Boży, Odkupicielu i Zbawicielu, wskazuj chrześcijanom i muzułmanom drogę właściwego postępowania, szacunku wobec siebie, troski o świat, drugiego człowieka, bądź źródłem naszego dzielenia się radością i smutkiem. Ciebie prosimy...
3. Duchu Święty, ożywiaj nasze działania – chrześcijan i muzułmanów – na rzecz wspólnego dobra, sprawiedliwości społecznej, pokoju, uświęcaj nas w radości i smutku. Ciebie prosimy...
4. Kościołe, bądź przykładem oraz wsparciem dla chrześcijan i muzułmanów w dążeniu ku prawdzie, świętości, odkrywaniu sensu radości i smutku. Ciebie prosimy...
5. Wierni – chrześcijanie i muzułmanie – dzielimy się ze sobą i innymi ludźmi świadectwem głębokiej wiary, niezłomnej nadziei, prawdziwej miłości, rozumieniem radości i smutku na drodze naszego pielgrzymowania do Boga. Ciebie prosimy...

oprac. Ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

Program obchodów XXIII Dnia Islamu

I. Zawiazanie wspólnoty

II. Muzyka Orientu

III. Wprowadzenie

- przywitanie uczestników i nawiązanie do tematu
- odczytanie przesłań

IV. Czytanie Ksiąg Świętych

- czytanie fragmentów Pisma Świętego
- czytanie z Koranu

V. Dwugłos chrześcijańsko-muzułmański

VI. Modlitwy i znak pokoju

- *du'a* – muzułmańska modlitwa spontaniczna
- modlitwa wiernych zakończona modlitwą „Ojczy nasz”
- znak pokoju

VII. Agapa

Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów działa od 1997 r. i stawia sobie za cel propagowanie dialogu między wyznawcami tych dwóch religii w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. Jest organizacją oficjalnie uznaną przez Konferencję Episkopatu Polski. To z jej inicjatywy każdego roku w Polsce obchodzony jest Dzień Islamu w Kościele katolickim, który został wpisany do oficjalnego kalendarza Kościoła w naszym kraju.

Na czele rady stoją: prof. Agata Skowron-Nalborczyk, współprzewodnicząca ze strony katolickiej i Rafal Berger, współprzewodniczący ze strony muzułmańskiej. Sekretarzem generalnym Rady jest Grzegorz Olszewski.

Historia poprzednich obchodów Dnia Islamu znajduje się na stronie Rady: <http://www.radaawspolna.pl>.

oprac. i skład: RWKiM

XXIII DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM W POLSCE

26 stycznia 2023 roku obchodzić będziemy XXIII Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Obchodzony tradycyjnie po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, nawiązuje do tematu orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, kierowanego do wyznawców islamu na zakończenie muzułmańskiego miesiąca postu, ramadanu. Tegoroczne hasło Dnia Islamu brzmi: „Chrześcijanie i muzułmanie: dzieląc radości i smutki”.

Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce obchodzony jest od 2001 r. z inicjatywy Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów.

Z okazji XXIII Dnia Islamu Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów, przy współpracy Komitetu ds. Dialogu z Religiami Niechrześcijańskimi KEP, przygotowała wkładkę do „Biuletynu Ekumenicznego”. Znajdują się w niej materiały, które mogą posłużyć pomocą przy organizacji lokalnych spotkań lub do wykorzystania w osobistej refleksji z tej okazji. Materiały zawierają polskie tłumaczenie tegorocznego orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, cytaty z Biblii i Koranu dotyczące miejsc kultu i ich ochrony, tekst modlitwy wiernych z tej okazji oraz schemat tradycyjnego programu obchodów centralnych.

Zachęcamy do korzystania z poniższych tekstów.

PAPIESKA RADA DS. DIALOGU MIĘDZYRELIGIJNEGO

Orędzie na miesiąc Ramadan oraz *Id al-Fitr* 1443 H. / 2022 A.D.

Chrześcijanie i muzułmanie: dzieląc radości i smutki

Drodzy Bracia i Siostry muzułmanie!

Jak wszyscy wiemy, pandemia Covid-19 pozbawiła życia miliony osób na całym świecie, nie oszczędzając też członków naszych rodzin. Inni z kolei zachorowali i wyzdrowieli, doświadczyli jednak długotrwałego cierpienia i bólu w następstwie działania wirusa. W tym czasie, gdy obchodzicie Ramadan zwińczony świętem *Id al-Fitr*, myśli nasze zwracają się z wdzięcznością do Boga Wszchemogącego, który nas wszystkich zachował w swojej Opatrzności. Ze smutkiem ale i nadzieją modlimy się także za umarłych i chorych.

Pandemia i jej dramatyczne skutki, odczuwane przez nas w każdym aspekcie naszego życia, na nowo skierowały naszą uwagę na jeden z jakże istotnych jego elementów: dzielenie się. Dlatego Przesłanie, które z radością kierujemy do każdej i każdego z Was, wydało nam się dobrą okazją, aby ten temat poruszyć.

Wszyscy korzystamy z Bożych darów: powietrza, wody, życia, pożywienia, schronienia, owoców rozwoju nauk medycznych i farmaceutycznych, efektów postępu naukowego i technologicznego na różnych polach i w rozmaitych zastosowaniach, nieustającego odkrywania tajemnic wszechświata...

Świadomość Bożej hojności i obfitości Jego darów napędza nasze serca wdzięcznością do Niego, a jednocześnie jest dla nas zachętą do dzielenia tych darów z naszymi braćmi i siostrami, znajdującymi się w jakiegokolwiek rodzaju potrzebie. Ubóstwo i sytuacja niepewności, w jakiej znalazło się wielu ludzi na skutek utraty pracy i trudności ekonomiczno-społecznych związanych z pandemią, czyni obowiązek dzielenia się jeszcze pilniejszym.

Najbardziej zasadniczą motywacją do dzielenia się jest świadomość, że wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy jest darem Boga, a zatem nasze talenty powinniśmy oddawać w służbę wszystkich naszych braci i sióstr, oferując im to, co mamy.

Dzielenie się przyjmuje najlepszą formę wówczas, gdy płynie z autentycznej empatii i rozumnego współczucia wobec innych. Nowy Testament stawia tu przed nami istotne wyzwanie: „Jeśliby ktoś posiadał majątek tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą” (1J 3,17-18).

Dzielenie nie ogranicza się jednak wyłącznie do dóbr materialnych. Zakłada ono przede wszystkim wzajemne dzielenie radości i smutków, które są częścią ludzkiego życia. Święty Paweł zachęcał chrześcijan Rzymu: „Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą” (Rz 12,15). Papież Franciszek ze swojej strony zaznaczył, że smutek, gdy jest z kimś dzielony, zmniejsza się o połowę, radość natomiast, gdy jest dzielona, podwaja się (zob. spotkanie z uczniami szkół Scholas Occurrentes, 11 maja 2018 roku).

Empatia skłania nas, aby dzielić postawy i uczucia związane z ważnymi wydarzeniami, czy to radosnymi czy smutnymi, w życiu naszych krewnych, przyjaciół i sąsiadów – także tych, którzy wyznają inną religię – ich radości stają się naszymi, ich smutki także przyjmujemy za własne.

Do wspólnie przeżywanych radości należą narodziny dziecka, wyzdrowienie z choroby, sukcesy na studiach w pracy czy w przedsięwzięciach finansowych, bezpieczny powrót z podróży i z pewnością wiele innych. Dla osób wierzących jest jeszcze jedna szczególna okazja do radości: świętowanie ważnych świąt religijnych. Kiedy odwiedzamy wówczas naszych przyjaciół i sąsiadów innej religii lub składamy im życzenia, dzielimy ich radość bez konieczności przyjmowania religijnego wymiaru świętowanej tej okazji za własny.

Wspólnie przeżywane smutki to, przede wszystkim, śmierć bliskiej osoby, choroba członka rodziny, utrata pracy, niepowodzenie w projekcie lub biznesie, kryzys w rodzinie skutkujący nieraz jej rozpadem. W oczywisty sposób potrzebujemy bliskości naszych przyjaciół i solidarności nam okazywanej bardziej jeszcze w momentach kryzysu i zmartwienia niż w okresach radości i pokoju.

Mamy nadzieję, drodzy nasi bracia i siostry muzułmanie, że nie ustaniemy w dzieleniu radości i smutków wszystkich naszych bliźnich i przyjaciół – albowiem Miłość Boża obejmuje każdego człowieka i rozlewa się na cały wszechświat.

Jako znak naszego wspólnego człowieczeństwa i braterstwa, które z niego płynie, życzymy Wam spokojnego i owocnego Ramadanu oraz radosnego święta *‘Id al-Fitr*.

Z Watykanu, 18 lutego 2022 r.

kard. Miguel Ángel Ayuso Guixot, M.C.C.I.

Przewodniczący

ks. prałat Indunil Kodithuwakku Janakarathne Kankanamalage

Sekretarz

tłum. Natalia Wizimirska (RWKiM)

Czytania z Biblii

«Ufaj, córko, Pan nieba obdarzy cię radością w miejsce twego smutku (...)» (Tb 7, 15).

«(...) Wysłuchaj prośby mojej i okaz miłosierdzie nad dziedzicznym Twym działem, i obróć smutek nasz w radość, abyśmy żyli i imię Twoje, Panie, wielbili, i nie zamykaj ust chwalcących Ciebie, Panie» (Est 4, 17h).

Odkupieni przez Pana powrócą, przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na twarzach: osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie. (Iz 35, 10).

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej, i dzień pomsty naszego Boga; aby pocieszać wszystkich zasmuconych, <by rozweselić płaczących na Syjonie>, aby im wieniec dać zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty smutku, pieśń chwały zamiast zgębnienia na duchu (...) (Iz 61, 1-3).

(...) Zamienię bowiem ich smutek w radość, pocieszę ich i rozweselę po ich troskach. (Jr 31, 13).

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie wesołił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość. Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek narodził na świat. Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać (J 16, 20-22)

Uznajcie waszą nędzę, smućcie się i płaczcie! Śmiech wasz niech się obróci w smutek, a radość w przygnębienie! Uniźcie się przed Panem, a wywyższy was. (Jk 4, 9-10).

Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne (Hbr 13, 17).

wybór: ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

Czytania z Koranu

I zwiastuj radosną wieść tym, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, iż dla nich będą Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki. (2:25)

My doświadczymy was nieco strachem, głodem i utratą dóbr, życia i owoców. Głoś radosną wieść cierpliwym! (2:155)

Zaprawdę, ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła; ci, którzy odprawiają modlitwę i dają jałmużnę – będą mieli nagrodę u swego Pana; nie doznają strachu i nie będą się smucić! (2:277)

(...) dla tych, którzy rozdają, i w radości, i w utrapieniu; dla tych, którzy powstrzymują gniew i przebaczą ludziami; – a Bóg kocha ludzi czyniących dobro – (3:134)

Do Boga należy władza, tak przedtem, jak i potem. I tego Dnia będą radować się wierni. (30:4)

I żadna dusza nie wie, jaka radość jest trzymana dla nich w ukryciu w nagrodę za to, co oni czynili. (32:17)

I będą mówili: „Chwała niech będzie Bogu, który oddalił od nas smutek! Zaprawdę, nasz Pan jest Przebaczący, Wdzięczny”. (35:34)

„O słudzy moi! Nie obawiajcie się tego Dnia i nie bądźcie smutni! (43:68)

wybór: Rafał Berger (RWKiM)